

Kornerin porinat 2013 - 2014

1. Tunarit liiga kärkeen - tumpelot kohtalaiseen debyyttiin	1
2. Oppa Taereung Style!	1
3. Malesian leirissä	2
4. Pöhelö 10 - muut 0	3
5. Lekkeröinti, heittäminen, reeni ja treeni?	3
6. Matka Ploki osa 1	4
7. Matka Ploki osa 2	5
8. Matka Ploki osa den sista	5
9. Lenkin rähinä raikaa - TKK jatkaa the sijalla	6
10. Ihan joo, mutta niin	6
11. Hei me kuopataan!	7
12. Singapore Flyer	7

1. Tunarit liiga kärkeen - tumpelot kohtalaiseen debyyttiin

20.10.2013

Sm-liigassa on lähtölaukaus annettu. Lauantaina soturimme hinasivat vallan kaksi kööriä kärkipäähän ja illan ehtoollisella oli myös uho sen mukaista. Sunnuntaina olivat tulokset uhon mukaisia.

Ilmeisesti yleistä happamuutta viljelläkseen tekninen valiokunta oli kokenut kärspäpaperin olevan öljyä letkeämpi ratkaisu. Tuo liisteri kulkee nimellä Logic ja se on kamalinta kuraa, mitä kukaan kemisti on koskaan saanut suollettua aivoistaan yhdisteeksi asti. Sitä oli levitetty kolmeenkymmeneen yhänsä ja puoleen jalkaan, mikä tuntuu aika markan tärkeilyttä sen nojalla, että puoli jalkaa olisi liukunut ihan yhtä ketterästi.

Lauantai oli riemun päivä tuosta pennin tuotteesta huolimatta. Ns. ykkösjengi selätti kaikki kuusi matsiaan, vaikka neljä menikin kymppiruutuun ja allekirjoittanut oli kehissä. Kakkosjengi selvisi starttivaikeuksistaan yllättävän nopeasti ja ahnehti neljä voittoa. Kaatuneiden joukossa oli mm. Giants, mikä luonnollisesti lämmitti mestaruutta saalistavaa tässä kohtaa vielä ykkösjengiä, myöhemmin tunareita. Amarillossa suoritettiin iltahartaus ja sinne siirryttäessä miltei joka pelaaja hyräili mielessään "I believe I can fly".

Sunnuntai toi mukanaan murheet. Ensimmäisen pelin jälkeen heimelennetään-mentaaliteetti oli vielä kukassaan, kun niin sukat kuin lapasetkin poimivat raskaat pisteet. Toisessa sarjassa koneesta irtosi toinen siipi, kun kakkosjengi karautti karille ja kolmannessa sarjassa myös tunarit löysivät itsensä tallottuina ojan pohjalta. Hohdokkaan seremoniaosuuden jälkeen vaellus varjojen mailla jatkui molempien jengien kärsiessä ansaitut tappiot.

Tunareiden kantava voima viikonloppuna oli eittämättä Mikko "läskiponascreamollaan48perässä" Hirvonen. Muut suorittivat enemmän tai vähemmän ailahtellen päätyen jotakuinkin plussan puolelle ainakin hetkellisesti. Tumpeloiden parhaasta noteerauksesta vastasi Sihteeri Villman mehevällä 202,27 keskiarvolla. Hirvosen snitti myös yli 200, mutta tarkemmin ei kiinnostanut katsoa.

Kokonaisuutena viikonloppua voidaan pitää kelvollisena, sillä Jukkiksen terassiremonttiin saatiin jälleen muutama peso kierrosvoiton myötä. Kakkosjoukkue selvisi ensimmäisestä esityksestään myös hyväksyttävästi ja on sopivissa tarkkailuasemissa top 6 paikkaa silmällä pitäen. Raskaita pisteitä ei herunut seuralla viimeiseen viiteen tuntiin ainuttakaan, joten on toivottavaa, että kyseinen trendi ei jatku uudistuneessa Lahden keilaparatiisissa.

Kuitti.

2. Oppa Taereung Style!

21.10.2013

Vielä 1960-luvulla Etelä-Korea oli Somalian tasoinen kehitysmaa, mutta vuonna 2010 se oli noussut maailman 7. suurimmaksi talousmahdiksi. Korealaista työmotivaatiota on hankala verrata mihinkään - se on ainut laatuisen suurta. Yleinen mentaliteetti on, että jos jotain tehdään, tehdään se kunnolla ja ala valloitetaan tyystin. Yksi näistä kohteista on keilailu.

Onnekseni kaksi tuntemaani korealaista maajoukkuekeilaajaa olivat halukkaita jakamaan useita tietoja arjestaan. Normaalisti korealaiset ovat erittäin hissukseen tekemisistään, ja miksipä eivät olisi? Mitä sitä muiden kanssa jakamaan, jos on onnistunut luomaan ylivoimaisesti maailman parhaimman maajoukkue-ohjelman. Erittäin vaativaa, mutta sitäkin tehokkaampaa.

Koko komeus alkaa Korean mestaruuskilpailuista, joiden perusteella 12 naista ja miestä pääsevät "semifinaaliin" (kuten minulle sitä nimitettiin). Karsinnat kestävät kaksi viikkoa ja jokaisena päivänä keilataan 12 sarjaa luonnollisesti WTBA hoidoilla. Tämän 168 sarjaisen rupeaman jälkeen 8 parasta naista ja miestä valitaa maajoukkueryhmään ja edessä on muutto olympiakylään nimeltä Taereung Seoulin lähistölle.

Urheilijat viettävät kylässä yli 200 päivää vuodessa tehden kuusipäiväistä viikkoa - sunnuntait ovat vapaat. Päivät alkavat aamukuudelta koko kylän yhteisellä liikunnalla, johon luonnollisesti on myös valmentajilla osallistumispakko.

Keilailuharjoituksia on päivittäin kahdet; aamulla 9.30-12.00 ja iltapäivällä 14.30-16.30. Tämä tarkoittaa neljää ja puolta tuntia lajiharjoittelua päivittäin. Lisäksi on vielä puolentoista tunnin kuntosaliharjoittelu ja päivä päättyy kuudelta. Mahdollisuutta opiskeluun ei ole.

Kaikki valinnat suoritetaan karsinnoin lähinnä rahan vuoksi. Korealaisilla on eräänlainen eläkesysteemi, jota kertyy mm- ja asian games mitaleista. Mitalit pisteytetään seuraavasti: kulta 30, hopea 7 ja pronssi 5. 20 pisteen kohdalla ryhtyy urheilija saamaan 300 dollaria kuukausittain hautaan asti. Kattona on 100 pistettä, mikä vastaa 1000 dollaria. Vaikka pistesaldo tulisikin täyteen moni jatkaa silti maajoukkueessa, sillä tarjolla on muita bonuksia. Joskus mm-kullasta voi saada asunnon tai 100 000. Asian Gameissa suurin bonus on se, että kultamitalin saavuttaessaan miehet saavat vapautuksen armeijasta. Tämä on Korean tapauksessa erittäin suuri etu.

Arvokisa kokoonpano parsitaan kasaan kolmen viikon karsinnoilla, joissa keilataan 216 sarjaa. Karsinnat aloitetaan, kun on ensin saatu selville kisoissa käytettävien hoitojen pituudet, jotta jokaista kategorian profiilia saadaan hinkattua tarpeeksi. Huomion arvoista on myös se, että valittujen pelaajien henkilökohtaiset pallosopimukset mitätöidään kisojen ajaksi, mutta jokaisen arsenaalista saataisiin täydellisesti tarpeiden mukainen.

Kaiken tämän nojalla ei ole mikään shokeeraava yllätys, että Korea on tällä hetkellä aika yksin läpi.

Terveisin,

Erikoistoimittaja Keke

3. Malesian leirissä

24.10.2013

Matkamme kaukoidässä jatkuu - nyt vuorossa Malesia.

Malesia on yksi perinteisistä keilailun mahtimaista, vaikkakin taso vaikuttaa olevan rahtusen hiipumaan päin. Etenkin miehillä mitalien saalistaminen on viime vuosina ollut nihkeän laista. Menestystä tai ei, panostus lajiin on silti esimerkillistä.

Maajoukkueryhmiä on kaksi. ns ykkös- ja kakkosjoukkue, joihin valitaan puhtaasti harkinnalla edellisen kauden näytöillä. Tämä tarkoittaa usein samojen naamojen kierrätystä, mutta esimerkiksi Las Vegasissa miesten joukkueessa oli kaksi verrattain nuorta (19- ja 16-vuotiaat), sillä negatiivisen menestyskehityksen nojalla jotain oli tehtävä. Molemmissa joukkueissa on kuusi naista ja miestä. Ykkösjoukkueesta valitaan arvokisa esiintyjät, ja kakkosjoukkue on enemmän seurantaa varten, mutta he osallistuvat samanlailla harjoitteluun.

Harjoitukset ovat viidesti viikossa (viikonloput vapaina) ja kestävät kaksi tuntia. Lisäksi on kolmet kahden tunnin mittaiset saliharjoitukset. Tärkeämpien kisojen lähestyessä pidetään kahdet lajiharjoitukset ja saliakin on viidesti viikossa. Tähän siirrytään noin kuukautta ennen kilpailuihin lähtöä. Huomioitavaa on myös se, että esimerkiksi Vegasiin Malesian joukkue lähti jo kaksi viikkoa ennen kisojen alkua harjoittelemaan ja tutustumaan vallitseviin olosuhteisiin.

Kisoihin valittavat joukkueet ovat käytännössä samat kuin ykkösjoukkue, mutta myös poikkeuksia on. Joskus joku kakkosjoukkueen pelaajista on ottanut aimo harpaukseen ja silloin pidetään "roll off", kuten he sitä kutsuvat. Tulevan kilpailun tärkeydestä riippuen pelaajat keilaavat x määrän sarjoja mahdollisesti käytössä olevilla olosuhteilla ja yksi tai kaksi parasta lunastavat paikkansa kisakoneeseen. Karsinnoilla ei koskaan valita kahta pelaajaa enempää.

Palkkaansa se kuvailevat vaatimattomaksi, mutta suhteessa yleiseen elintasoon riittäväksi. Pelaajilla on myös mahdollisuus opiskella maajoukkue toiminnan ohessa. Mitalista on tarjolla merkittäviäkin lisäansioita kisojen koosta riippuen. Esimerkiksi naisten joukkue sai 5000usd jokainen joukkuekisan pronssista. Asian Games on myös malesialaisille isoin tapahtuma, ja sieltä voitettu kulta voi tuoda jopa satojatuhansia.

4. Pöhelö 10 - muut 0

28.10.2013

Ingressiä ei tarvita erittelemään viime lauantain jakoja. Pöhis naputteli siinä käteen rakennetulla house shotilla, kun me muut puusilmät yritimme työstää reversellä. Kelin ollessa haasteellinen ja vaativan jonkinasteista toistoa, putkahti törrien alle piilotettu yleinen luokattomuus esiin. Voi herran tuotelis, että pallo lepäsi kompostissa, kun palautus oli poistettu ja simmi heivattu hornan tuuttiin.

Keke oli kaukaa viisas ja oli aikaisemmin tehnyt pientä inventaariota paikallisessa töräämössä, onkinut kolme kunnon uretaanin lutkua itselleen. Kahden päivän karsintojen jälkeen kaksi pääsi mukaan isolle kirkolle ja yhden oli vielä jäätävä opettelemaan edes puolen riman kierrettä. Tuo takapoka kun tulee pyytämättä muutenkin.

Itse toimitukseen päästessä selvisi aika varhain, että joka ruutuun ei tarvitse triplaa tehdä ja ehjäksi olisi aika kova juttu. Sininen Nitro esti jollaa kellahtamasta aalokkoon ja karsinnan puolivälissä tilanne oli kukkaruukun mielestä varsin kohtuullinen. Reaktiivilla läträäminen alkoi luonnollisesti kololla, jatkui kumoilla, kompastui täydellisesti ja ontui pikkuparilla maaliin.

Valtaosan suoriuduttua vielä allekirjoittanutta huonommin (minkä ei pitäisi olla missään määrin mahdollista, luumut!) jatkui ilotulitus tunnin mäkkipaussin jälkeen. Laikkakoneen lakaistua laiturit oli kantti lopettanut sen vähänkin koukkaamisen ja Keken lähtölaskenta oli alkanut. Ensimmäiset 13 ruutua meni vielä auttavasti tilannetta tutkiessa, mutta seuraavat 30 tuplatona ruutua osoittivat päättäväisesti exitiä. Striking Motion pussista paanalle ja lipevästi jatkopeleihin neljänneltä tilalta. Seuran johtoporras oli myös herännyt ilottelemaan ja Rakas Johtajamme yhdessä sihteerin kanssa ylettivät myös Round Robiniin. Pöhelö porhalsi omilla sataluvuillaan ja toisena keikkui yllätysnimi Pasi Uotila. Krista oli kohotellut itsensä kolmanneksi ja virne näkyi varmasti kuuuhun asti. Toisaalta kyllä se varmasti itseäkin naurattaisi, jos vielä uran lopettaneenakin niputtaisi sukkaa miten mieli tekee.

Viimeisen lannoituksen jälkeen olisi rännin reunustalle voinut laittaa vaikka koristekukkia ja uretaanit oli vihelletty varikolle. Kilpailun voitto oli jaettu jo kuusi tuntia sitten ja kakkospaikkakin alkoi olla täytettynä. Kolmannesta sijasta puolestaan käytiin vielä väantöä teoriassa kaikkien muiden kesken. Niinhän siinä kävi, että Krista riemuitsi muut mattoon (Petteriä ja Pasia lukuunottamatta), ja vastaanotti kolmos palkinnon, yllättävää kyllä, hymyillen. Keke huojui neljänneksi, Kim Jong-Un viidenneksi ja sihteerikkö korrektisti kuudenneksi. TKK:oon menestystä voidaan siis pitää perin kelvollisena, vaikka Tohtori kolisteli itsensä kärkisijoilta roskalaariin, Lampo ja Hirvonen pystyivät parhaimmillaankin C-luokan tasoon, Nahkalta hukkuu pipo, Santtu oli 61. ja Mane viiletti teillä tuntemattomilla.

Parhaasta väärän käden esityksestä vastasi Paskavasurin Palle, joka ainoana ontui pariin. Loistava on taso silläkin puolella. Littipeukku.

Sydämellisin kohtameilläieiookunc-luokkalaisia- terveisin,

Meripoiju

5. Lekkeröinti, heittäly, reeni va treeni?

31.10.2013

Suorastaan huutonaurua herättävää on se, kun joku sukka patsastelee menevänsä TREENAAMAAN. Joo, ja mä olen englannin kuningatar. Niin sanottu epäkilpailullinen keilailu eli jossain määrin harjoitusnakkelu voidaan jakaa neljään alaluokkaan, jotka esiintyvät jo otsikossa. 15 vuotta empiiristä tutkimusta tehneenä katsoin paremmaksi julkistaa tutkimustulokset nyt, ennenkuin on liian myöhäistä, ja TREENAAMINEN vakiintuu puhekielessä.

Lekkeröinti:

Keila jää pystyyn; paikko kahdella sormella merkeillä kanaaliin. Jälkojen välistä takapokalla kikkakolmonen myös samaan osoitteeseen. Joukko siideripissiksiä kikattaa halliin sisälle, sisäinen macho nostaa päätää ja päätät heittää täyttää. Kompastuminen, riuhtaisu, kuula naapuri radan ruuheen ja itse oman radan kouruun. Ritsat sipsuttavat tuonemmaksi. Mutta perkele, tunti tuli harjoteltua nii mäpä laitan vähän merkintää tähän mun "reenipäiväkirjaan". Haloo, onko valoo? Ei näy järjen

paloo.

Heittely:

Kaikkia sydäntä lähinnä. Radasta metsätetään törä (sitä tehdessä luonnollisesti tulosten nollaus) ja siihen nakataan joitakin kymmeniä minuutteja ja taas on harjoteltu niin vallan vietävästi. Heittelyn ohessa saatetaan välillä siirtyä radalla rima tai kaksi ihan vain sen nojalla, että näyttäisi siltä kuin tekisi jotain oikeasti kehittävä. Joku kuoma saattaa tulla multivittuilevalla äänensävyllä penäämään, notta mites lyönti kulkee. Pöyhistä vähän rintaasi ja kerrot asiallisesti "se ei kuule näytä eikä tunnu miltään, kun heitto kulkee". Toveri jää siihen tittaamaan pari tuikkausta ja poistuu linkkuveitsi-asennossa vatsaansa pidellen. Tuli varmaan kramppi.

Reenaaminen:

Lähestymme vaarallisia vesiä. Reenaamisen erottaa heittelystä muutama olennainen seikka; heittelijän onnuttua normaaliakin kehnommin on vain huonot radat tänään, mutta reenaaja ottaa siihen kohtaan muutaman harjoitteen orastuksesta riippuen. Reenatessa saatetaan myös ottaa asiaksi käydä useampi pelipaikka oikein useamman heiton voimin, pallon vauhtiin saatetaan paneutua ja irrotustakin pyritään aika-ajoin muokkaamaan tarkoituksellisesti. Reenaajat ovat jokseenkin harvinainen näky halleilla, mutta eivät sukupuutossa. Korkeintaan uhanalaisia. Jokseenkin jättiläispanda-tyyliin.

Treenaaminen:

Kuinka yksi säällittävä konsonanti voikin tehdä niin suuren eron. Treenaaminen vaatii aivan liikaa paneutumista ollakseen 99,999%:lle keilaajista missään määrin mahdollinen keilailun muoto. Treenaaja käyttää aikansa tehokkaasti paneutuen yhteen asiaan kerralla ja kunnolla. Asiaa pyritään viemään eteenpäin usein eri harjoittein ja kun keskittyminen on vaarassa herpaantua pidetään tauko eikä suolleta niitä ripulisuorituksia, joihin me kaikki tavalliset sormumme. Treenaajilla on myös korkea työmoraali ja he suunnittelevat harjoituksensa etukäteen, kirjaavat tekemisensä ylös, ottavat videomateriaalia ja pyrkivät jatkuvasti kehittämään itseään niin teknisesti kuin taksisestikin. Turha luulla, että sinä kuuluisit heihin, sillä nyt ei puhuta sanahelinästä vaan teoista, joten suksipa suolle ja polta pitkospuut perässäsi.

Toivottaa,

Lekkeri

6. Matka Ploki osa 1

6.11.2013

Tällä kertaa toimituksemme käsittelee erikoiskirjeenvaihtajamme Keken edesottamuksia Malmössä.

Elättelen tässä nyt toiveita siitä, että motivaationi piisaa plokkeiluun koko piirin mestaruuskisojen ajan. Kyseessä on siis matkaploki Malmöstä, ja siellä onnuttavista nuorten pm-kisoista. Allekirjoittaneen viimeiset lastenkestit ovat siis kyseessä.

Kisapaikkana on se samainen perunakellari, mihin me Topen kanssa sovittiin ettei enää tulla edes ydinsodan uhalla. Ymmärtääkseni alunperin oli tarkoituksena rakentaa joku uusi naurisvarasto, missä oltaisiin heitetty keilaa, mutta yllätys yllätys, hanke vesittyi. Täällä siis ollaan; Baltiska Bowling Helvetissä jälleen neljän vuoden tauon jälkeen. Riemukseni entiset A2-koneet on karrätty Juutinraumaan ja tilalle ripustettu ringeri-generaattorit eli GS-X. Ei tarvitse siis odottaa tuplaa tälläkään viikolla.

Palloja sai nimetä kaikki neljä ja kenttänä on Atlanta. Jos jo uudet koneet aiheuttivat riemunkiljahduksia, niin kirjaimellinen pakahtuminen onnen ja auvon symbioosista oli vuorossa kun selvisi, että rakasta Logiciahan sinne radalle kaavitaan. Tämä oli onneksi tiedossa jo kotona, joten kalusto oli myös sen mukaista.

Tapahtumapaikalle raahasin kuusi möykkyä, joista oli kohtuullisen helppo valita ne neljä. Kuten arvata saattaa, tuo liisteri ei liukunut tälläkään kertaa mihinkään, joten uunituore Absolut Hook ei lukeutunut päivän voittajiin. Lumipallo puolestaan kariutui sen vuoksi, että kolmea viivotinta ei tällä lämmällä kannata nimetä, vaikka vedettäisiin Prisman parkkipaikalla. Palloiksi siis Freeze, Spike, Source ja kakkosheittopallo.

Molemmissa reeneissä Freeze antoi mukavasti toivoa rännin kupeesta nakattuna. Ja nyt puhutaan sitten aikuisten reunasta eikä mistään tissiposkien kasirimasta. Nelosriman paikkeilta kun linkosi niin joka radalla vaikutti olevan rahtunen tilaakin, kunhan erehtyi sisäänpäin. Spike on aina must have kun ruvetaan lerputtamaan tai muutenkin pitäisi saada pallo reagoimaan perällä edes vähän. Source on viimeisen päälle monipuolinen, ja sen perimmäinen tarkoitus on, jos jostain kumman syystä kentät sattuisivat nopeutumaan. Tänään se oli korkeintaan soso, mutta joskus näissä karkeloissa kolanneena voi todeta, että reeni on aina reeni.

Huomenna aloitellaan singlellä kello kymmenen paikallista aikaa, ja ehtoosta onkin jo joukkueen ensimmäinen osa. Näin arvokisat pitäisikin tiivistää! Propsit siitä. Tähtäimessä siis rima 3.7

Toivoo,

Kulmaviivain

7. Matka Ploki osa 2

7.11.2013

tydyy

Ensimmäinen kisapäivä on nyt kontattuna maaliin ja niinhän siinä perkele kävi, että oikea reuna lopetti sen vähäisenkin kääntymisen. Onneksi näin ei kuitenkaan käynyt vasemmalle ja olosuhteesta saatiin viimein tasapuolinen kun molemmat reunat nyt kääntyvät samaan suuntaan eli oikealle.

Single oli säällittävää räpellystä paikkaamista lukuunottamatta, joka oli jo kansallista keskitasoa. Reunan laitettua pillit pussiin saattoi freezellä heittää lähintä vesilintua, sillä tällä markan rullalla on turha lähteä se kädessä koheltamaan ykkösmerkkiä ylemmäs. Lumipallolla olisin heittänyt kernaasti, mutta onneksi se ei ole nimettyjen joukossa. Kun pallonreaktio oli siinä nollan ja yhden välimaastossa piti vain suorittaa paremmin, mutta kuten arvata saattaa se onnistui kuin Hirvosen kymppiruudut. Kokonaisuudessaan mitalista 25 silmää vajaaksi, mikä tuntui käsittämättömän pieneltä suhteutettuna vallitsevaan luokattomuuteen.

kentät lanaukseen ja joukkue-esitykseen. Singlessä Samu oli päättänyt heittää flätillä nolla pistettä, mutta nyt se saatiin potkittua törään sysäämään ja ohi taskun taisi mennä kolmesti. Siitä olisi kuulunut edes lievästi arvelluttavalla tuurilla tulla 700, mutta kuuteenneljäänkymmeneen oli pojan tyytyminen, sen verta veemäisesti jäi tolppaa tien päähän. Lamppu loftasi tyydyttävän 677:n ja Tope vajosi kuuteenkuuteenkymmeneen "pirun kuivan" rataparin lannistamana. Radoilla emme ehkä käyttäneet näin kevyttä termiä. Henkilökohtainen tönäys oli sitä samaa kuraa kuin aamullakin. Kakkoslyönti jatkoi kelvollisella tasolla, mutta se pisteidentekotämme vaelsi edelleen varjojen mailla. Joukkueena miellyttävä ykköstila ennen toista puoliaikaa.

Puolimatkan krouvissa on hyvä suorittaa tilanne katsaus. 9 sarjaa keilattuna jotakuinkin 119 pinnaa päälle parin ilman järjen häivää. Huomiselle on suunnitelmassa näyttää freezelle kevyesti laikkaa, josko se tarjoaisi jotain tolkkua alkuun. Spike on aika ajoin väläytellyt kumojakin, mutta alkuun sitä ei kannata tarjota. Source edelleen soso.

All Events kulta on onneksi jaettu ja kohteliaasti Jeppeä siitä jo onnittelin. Nelostila kuitenkin maistuu niin happamalta, että siinä kohtaa voisi unohtua.

Terveisin,

Keskikentälle ahdisteltu alapallo

8. Matka Ploki osa den sista

9.11.2013

hautajaismusiikkia

Niin tulivat Keken kekkerit päätökseensä ja PM-kisoista lohkesi hienosti yhdeksäs (9.) sija. Aivan unfuckingbelievable suoritus. Näin vähällä ei voi itseään päästää moisesta esityksestä, joten pureutukaamme syvemmin jokuseen seikkaan matkan varrelta. Oli meinaan viimeisen päälle hieno keilailupäivä.

Joukkuekisassa olimme siis muiden edelle ennen toista osaa, ja vielä ensimmäisen sarjan pystyimme jollain ihmeen konstilla pitämään vallitsevan tilanteen yllä. Vaan ei hätää, kyllähän se kirves kalahti kiveen. Seuraava sarja kyynärpäätä myöten jätelariin ja ero oli kaventunut vaivaisen keilan mittaiseksi. Täydellinen mahalasku antoi odottaa itseään, mutta onneksi ehti paikalle ennenkuin pelit olivat loppu. 689 neljään mieheen on sen verta hieno suoritus, että kuukauden pelaajan titteli on käytännössä jo jaettu. Joukkuekisasta siis mahtava, voitettu häpeä. Eikun siis hopea.

Ruokataun jälkeen farssi otti ja jatkui parikisan merkeissä. Surkeudessa oli vajottu jo sellaisiin lukemiin, että kengällä olisi luultavasti saanut enemmän keiloja nurin kuin millään muulla. Topperin kanssa lähdimme tarkastelemaan uusista "kui huono"-asetelmista. Kun viisi sarjaa oli kolotettu tilanne oli edelleenkin kutakuinkin mielenkiintoinen. Neljä nakkelijaa ja sosialismin sävyyn vain yksi jätettäisiin vapaalle masterssista. Viimeinen ratapari osoitti haastavuutensa aikaisessa vaiheessa ja muutaman kolon ja ykköskympin jälkeen päätimme heittää vasemmanpuoleisen radan muovilla keskeltä täyttä. Surkeaa, tiedetään, mutta nyt oltiin jo mahdottomuuden rajoilla. Savun hälvettyä islantilaisen noin 150 riitti jatkoon 10 pisteen turvin ja allekirjoittaneen uskomaton loppukiri (170) jäi karvan verran vajaaksi.

Päivää voidaan pitää jossain määrin ikimuistoisena, sillä yhdeksään sarjaan sai loihdittua tismalleen 20 koloa ja muutama ykköskymppi vielä till. NICE.

Masterssia seurattiin Varalannan kanssa lehtereiltä ja siinä sivussa tehtiin pientä tutkimusta. Svenssoni voitti kahdeksanneksi koheltanutta Lamppua 102 pinnaa sarjaan ja toiseksi noitunutta Topperia 393 pistettä seitsemään sarjaan. Vasemman puolen lievä eriarvoisuus oli todettu jo aikaisemmin, joten sitä ei enää tarvinnut tutkia. Olennaisempaa oli se, että miksi oikeapuoli oli kuin kannisen kyntämä pelto ensimmäisen pelipäivän jälkeen. Vastaus löytyi yllättävän nopealla selvityksellä: kaksi uretaanilla reunahkosta, pari himmeähköllä välistä ja pari kiiltävällä ylhäältä. Kumma juttu, että toisen sarjan jälkeen oli kakkoskymppi, neljätuus ja vasoutti erittäin tuttuja näkyjä. Smör.

Tyttäret alkavat masters kolauksen kutakuinkin nyt ja kaikki ropot on Roosalla.

Tiedottaa,
lehterivahti

9. Lenkin rähinä raikaa - TKK jatkaa the sijalla

27.11.2013

Pyhä vittumaisuuteni otti jälleen vallan ja annoin teidän uunojen levätä muutaman ehtoon sen äfvitosen päällä. Tällä en mitenkään nyt viittaa Joensuuhun päin, jos joku sellaista ounasteli. Mutta "asiaan" - CheHitlerStalinMaoCeaușescuCastron liiga-analyysi, olkaa niin hyvä.

Lahteen lähdimme kelvollisissa asemissa oikeastaan molempien joukkueiden voimin. Lannoitusta oli 41 jalkaan ja rasvaa oli muutenkin niin että suussa maistui (27ml Iceä), koska teknisessä valiokunnassa ei tiedetty, että Lahdessa oli kyseinen öljy käytössä. Mistäköhän ristuksesta senkin olisi saanut selville. Onnettomuudessa tapahtui kuitenkin onni, sillä tuo määrä ei ollut missään määrin liiallinen ja ykkösjoukkueesta kaikki ylintä joukkueenjohtoa lukuunottamatta suoriutuivat varsin mainiosti. Jopa Ponan paikkopeli oli selvästi normaalia parempaa. *huutonaurua*.

Kakkosjengin nappula-osasto vuosi kuin puhki purtu sandaali, mutta tähän oli tiedossa ja kehiin oli hälytetty Jami, joka on epävirallisen tiedon mukaan liigahistorian vanhin sutaaja. Keilaintoa ei tosin riittänyt niin kuin ennen vanhaan - Jami jätti Lenkin huutamaan lapsille, ja suksi lentokentän kautta Espanjan lämpöön. Toivottavasti siellä sataa räntää.

Edustusjoukkueemme jatkaa liigan kärjessä ja on kehittänyt jo mehekkaan kuuden raskaan eron kakkosena keikkuvaan Giantsiin. Viikonlopun ainut tappio kärsittiin luonnollisesti tärkeimmässä matsissa. Sitä ei voida pitää tietenkään yllätyksenä, kun huomio millaisia juustoja on kehissä.

Second team napsi viikonloppuna neljä voittoa, mikä ei ole tilanteeseen nähden ollenkaan niin surkea esitys. Realistiset mahdollisuudet kuuden joukkoon säilyivät, sillä sarjassa on kohtuullisen tasaista noilla main. Seuraavaan kierrokseen mennessä on tarkoitus kaivaa lätkän pää perseestä ja saada Henkkaa noin muuten rahtusen enemmän kartalle. Näiden lisäksi kakkosjengi saattaa käyttää täysin uutta ja sitäkin raskaampaa pelaajamateriaalia, mutta siitä ehkä tarkemmin tuonnenpana.

Seuraava kierros kolataan Porissa herkullisella 36 jalan hoidolla, joka on varmasti yksi teknillisen ammattitaidon riemuvoitto. Tosin mistä sen voisi tietää, että Porissa vatupassi valuu reunasta ruuheen alta aikayksikön.

Terveisin,

Pallo jalassa

10. Ihan joo, mutta niin

11.2.2014

Sm-liiga Porissa. Molemmat jengit maaliin - Score!

Liigaa jatkettiin Porin keilahallissa, joka oli viikonlopun kenttälänauksen kunniaksi vaihtanut nimensä "3 From The Corner 4 You". Paperilla 36 jalan "reunakeli" tarkoittaa Porin tapauksessa sitä, että kaislikossa suhisee ja ahkerasti. Mutta näinhän ei ole ollut viittätoistakaan vuotta, joten mistä kelin laatija olisi voinut sen tietää? Yhtäältä aivan täyttä kuraa, mutta toisaalta 36 jalan reverse voittaa maamme vallanneet taitogiljotiini-suppilot niukasti 72-0.

Joukkueemme selviytyivät rupeamasta vaihtelevasti. Ykköskööri onnistui valkoisella paidalla 6/6, mutta sunnuntai toi mukanaan kaksi tappiota, joista viimeisin tietysti Giantsille ja vieläpä niukalla 80p erolla. Hohkakivipäinen ryhmämme on hävinnyt tällä kaudella Giantsille vasta kolme kolmesta, mikä ei ehkä ole se toivottavin tilanne. Viikonlopun toinen tappio tuli BAY:ta vastaan, kun ehkä lievästi kärjistettyä paras kymppiruutumme oli 3/5. Erittäin vahva tiukemman paikan tulkinta. Tiukalta paikalta oltaisiin säästyty, jos allekirjoittanut olisi pitänyt itsensä kehissä alkutriplasta huolimatta; BAY olisi tuolloin voinut tuulettaa voittoa jo ruudussa seitsemän.

Kakkosjengi tehtiä viikonlopun aikana pari ennätystä. Luottopelaaja Lätkä oli hivenen muuttanut irrotustaan liigaa varten eikä peukalon reikä mennyt piiloon edes rangella. Eittämättä arvostettava saavutus, jos pallo pyörähtää kahdesti päivässä. Toinen ennätys oli jo siinä määrin merkittävä, että Guinnessin kirjan tiimoilta otettiin yhteyttä; maailman historian täydellisin kuoppaus Ailecia vastaan. Ero ruudussa neljä +120 ja savun laskeuduttua -30. Kokonaissaldo farmitiimille 4 voittoa ja jonkinlaiset asetelmat säilytettiin. Kuuden joukkoon ollaan kolmen voiton päässä eli onnistumista edellytetään, mutta kotiliiterissä se on hyvinkin mahdollista.

Pelaaja puolella ei varsinaisia ihmeitä nähty; Pöhelö oli paras ja Läski rasitti vaihtopenkkiä. Miellyttävää puolestaan oli nähdä, että Lappu oli hankkinut jollain konstilla paluulipun varjojen mailta ja kykeni viikonlopun aikana useisiin a-luokan suorituksiin.

Viisi imukasia onneksi rahtusen tasoittivat nousua. B-jengissä Peltsistä puhallettiin pölyjä vielä lauantaina, mutta sunnuntaina kolahti jo pitkälti päälle parin, vain muutama ikävä klippi varjostivat muuten niin loistokasta paluuta.

Kokonaiskatsaus on varsin valoisa; A-jengi johtaa liigaa 9 raskaan turvin ja B-jengi omaa realistiset mahdollisuudet kuuden joukkoon, ja sarjassa pysyminen pitäisi olla oletus. Näyttää siis vahvasti siltä, että liiton "kevyt" investointi, joka mahdollisti raskaiden pisteiden käytön, ei tuo kansallisesti toivottua tulosta. Better luck next time.

11. Hei me kuopataan!

16.3.2014

Otsikossa olennainen. Tummat pilvet täyttivät taivaan. Oli vain suo, kuokka ja TKK.

"Nyt pojat ratkastaan tää sarja eikä jätetä Lahteen mitään pelattavaa, voidaan laittaa vaikka Uippa kehiin", mietti joukkueen johtohenkilö ennen viimeistä kierrosta. Vaan kuinka marjassa hän olikaan; koko kööri, joka ikistä yksilösuoritusta myöten, oli aivan täydellinen farssi. Miten on edes teoriassa mahdollista, että varsin kohtalaista pelikuntoa osoittanut ryhmä kuoppaa totaalaisesti kotiluolassa ja yleensä otollisilla, haastavemmilla kentillä? Resepti oli yksinkertainen.

Yksinkertaista oli myös kokoonpanomme ymmärrys pelistä. Muutokset hitaita, pateettisia ja useimmiten vääriä. Nollasuoritukset noteerattiin aivan liian usein toteamalla "ei se noin huono ollut", mutta kuulkaa, kyllä se perkele vaan oli. Aneemista itsesäällissä rypemistä siitä kuinka aina meitä vastaan Huuskokin tekee ennätöksensä. Pakko huomauttaa, että se ennätys oli 193. Siihen luulisi pystyvän vähän huonommillakin voiteluilla. Niin ne omat ripulikaadot unohtuvat, kun kaislikossa riittämiin suhisee.

Jos jotain positiivista täytyy hakemalla hakea niin Manen lauantaisuoritus ei ollut huono. Muiden nollaluokkaa ja vähän sen alapuolella. Allekirjoittaneen räpellyksestä ei voi kuin ihmetellä, että miten joku, joka on yli miljoona heittoa heittänyt ei kykene teippaamaan peukalonreikää edes säädylliseksi, jotta suorittaminen olisi edes teoriassa mahdollista. Pona on osoittanut selkeitä kehittymisen merkkejä; ennen tiukkapaikka täytettiin satavarmasti tyhjällä, nyt pidetään huoli siitä, että ei tule tiukkaa paikkaa ja tyhjäriivi aloitetaan jo ruudusta seitsemän. Muut kolme koheltajaa eivät mainittavia lisämerkintöjä ansaitse. Paitsi tietysti sen, että vaikka kuinka avaus olisi pöpelikössä niin paikkaa voisi harkita edes joka toinen kerta.

Kakkonen oli ykkönen ja se todistettiin myös jäsenten välisessä selvittelyssä. Ohuen ohut toive kuuden parhaan joukkoon pääsemisestä ei toteutunut, mutta liigapaikka säilyi eli vähimmäistavoite täyttyi. Miellyttävää oli nähdä, että Henkka ja Lätkä osoittivat jo jonkin tasoisia esityksiä, mikä antaa pientä toivoa tulevasta. Kakkosjengiä ei tällä kaudella enää liigaradoilla nähdä.

Hypernollat jatkavat kaikesta huolimatta liigan kärjessä, mutta yhdeksän pisteen johdosta saatiin kuusi kuopattua ja peli on jälleen hyvinkin auki. Tilannetta on hankala tulkita, sillä mitenkään ei tahdo uskoa, että näin ponnettomat edesottamukset ovat mahdollisia, mutta juuripa sitä oltiin todistamassa kaksi päivää ja itse sai näytellä pääroolia. Mikäli raskas marssi jatkuu kannattanee ensi kaudella siirtää panokset puulaakiin, ja unohtaa kaikki kansallisesti merkittävää.

12. Singapore Flyer

24.3.2014

Vajaan 5 miljoonan asukkaan Singapore suhtautuu lajimme vähintäänkin arvostettavasti, vaikka lääniäkään ei ole kuin 697 neliökilometriä.

Singapore otti vuoden 2013 alusta aimo harppauksen parempaan, kun se uudisti maajoukkueohjelmaansa. Paikka maajoukkueessa ei vielääkään takaa automaattista toimeentuloa, mutta tarjoaa siihen edellytykset, jotka ovat vertaansa vailla.

Valinnat tapahtuvat Suomen tyyliin valmentajien harkinnalla. Paikallisten ja joidenkin harvojen kansainvälisten kilpailujen perusteella erotellaan jyviä akanoista valitsemalla naisten ja miesten ryhmiin 8 keilaajaa. Nämä 16 keilaajaa sitoutuvat harjoittelemaan 21 tuntia viikossa, joka koostuu 15 tunnista radalla ja 6 tunnista salilla. Viikonloput ovat vapaata.

Pelkkä maajoukkuepaikka ei tuo palkkaa, mutta menestyksen myötä se on mahdollista. Singaporessa urheilijat voivat saadalla kolmelle tasolle jaetun stipendin ja taso määräytyy menestyksen mukaan. Kolme keilaajaa nauttii kolmannen tason stipendiä, joka tarkoittaa noin 3500 euron kuukausipalkkaa. Naisten puolella kaikki ryhmäläiset ovat saavuttaneet vähintään toisen tason stipendin, kun taas miehissä on vain yksi, joka saa minkäänlaista palkkaa. Tämä johtuu lähinnä siitä, hiljattain suoritetun nuorennus leikkauksen myötä miesten ryhmän keski-ikä tippui karvan yli kahdenkymmenen. Naisissakaan tilanne ei ole heikko, sillä vanhin Singaporen edustuskeilaaja on 29-vuotias.

Stipendi tuo mukanaan myös vastuuta; harjoituksista ei voi olla pois ilman lääkärintodistusta ja paikallinen Olympia komitea voi pyytää urheilijoita erilaisiin tilaisuuksiin mielensä mukaan. Saavutettu taso ei suinkaan ole vakio koko kautta vaan se voi muuttua esitysten mukaan. Useampi huono sijoitus peräkkäin saattaa tarkoittaa tason laskua ja päin vastoin.

Maajoukkueryhmät lennätetään vuosittain kymmenkuntaan turnaukseen, joista luonnollisesti kaikki kulut on katettu. Saavutetuista voitoista jokainen pelaaja on velvollinen antamaan 20% takaisin, mutta loput on omaa valuuttaa. Näistä kisoista on mahdollisuus päästä mukavillekin lisä-ansioille ja mahdollisesti saavuttaa stipendi. Itse arvokisoihin lähetettävä maajoukkue määräytyy pitkälti kansainvälisten kisojen menestyksen mukaan.

Arvokisamiteleista on olemassa omat bonuksensa. Tärkeimmät kisat ovat myös Singaporelle Asian Games, josta voitettu kultamitali tarkoittaa noin 10 000 euron stipendiä ja muutkin mitalit ovat rahanarvoisia. MM-kisoista palkitaan vain kultamitalista noin 1500 euron stipendillä. Haave Olympialaisiin pääsystä on kova, sillä kultamitali tietää lajista riippumatta miljoonaa yhdysvaltain dollaria.

Keke Tainola